

PLANTILLA per escriure EL RELAT - Premi LLEGIM CIÈNCIA - Curs 2015/16

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Editorial Bambú, 2011.

Projecte Premi Llegim Ciència - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.

Pseudònim: Falciot negre

Capítol IX. 'Fugam'

Dijous

13 de gener de 1605

Nàpols, Itàlia

Algunes nits d'insomni penso en totes les persones que vaig abandonar a Praga i llavors m'assalten els dubtes. Em pregunto si calia escapar de la manera que ho vaig fer, tan desesperadament; em pregunto si ells també m'enyoren, si encara tenen l'esperança que un dia tornaré. Però llavors recordo què és el que exactament va crear una onada de pànic dins meu.

Dos dies després de la mort d'en Jepp, el vam enterrar. Aquell mateix crepuscle em vaig despertar sobresaltada, xopa de suor i tremolant de fred. Una alenada d'aire glaçat em va colpejar els pulmons, em vaig inclinar sota els llençols i les mans em van cobrir la cara, intentant recordar el malson. Havia sentit la repulsiva olor de cabells cremats, veus cridant enmig del caos "filla del diable" i havia notat un pes al cor, l'angoixa que sent qui prova de respirar sota l'aigua o qui és perseguit i present que l'atraparan.

Vaig considerar el somni com un concís avís; em calia seguir els consells de l'apotecari i el príncep, les seves paraules em ressonaven dins del cap impedint-me assossec: "Marxa ben lluny d'aquí, a un lloc on ningú no conegui els teus orígens ni el teu passat". Sense pensar-m'ho dues vegades, vaig escriure una carta per a la Regina on li deia que no calia que m'esperés per esmorzar, li donava les gràcies per la seva familiaritat i li desitjava una vida plena d'alegries i salut. Era abans de la matinada quan jo sortia per la porta, de puntetes, amb el meu millor vestit i la clau del recambró entre els pits, que es bellugava en un vaivé que em donava seguretat, tot i saber que no la faria servir mai més.

El viatge va ser fatigant i l'hivern, rigorós. Però per cada poble que passava, cada camí que m'allunyava del meu punt de partida, la meva felicitat augmentava, la tensió s'afluixava i la serenitat creixia. Era la primera vegada des de la mort del mestre Tycho que el meu cor bombejava tranquil·litat. Gran part del meu recorregut el vaig fer amb una euga que havia comprat amb alguns estalvis, però, la pobra bèstia, ja no estava en òptimes condicions i sovint era més aviat una companya de viatge, que no pas el meu transport. Ens vam endinsar a Alemanya passant per Munic i vam creuar Àustria per ponent, per acabar travessant Itàlia des dels Alps Orientals fins a la ciutat de Nàpols.

Ara tan sols em queda el passat que vull oblidar i un lloc diferent que vull descobrir. Una nova Nat comença a néixer, amb ganes de reconduir el camí de la seva vida, deixar de banda el seu diari amb totes les seves memòries i amb anhels que les estranyes circumstàncies de la mort del seu mestre continuïn sent un misteri, que quedi pendent per resoldre eternament.

Pseudònim: Falciot negre

Centre de secundària i localitat: Escorial Vic

Nom del professorat: Margarida Casanovas

Data:15/01/16